

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΛΙΚΒΙΝΤΑΡΙΣΜΟΣ

Π. ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

13/12/1927

«ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ» Αρ. Φύλ. 1- Γενάρης 1928

Το παρακάτω άρθρο του συντρόφου Π. Πουλιόπουλου στάλθηκε μόλις άρχισαν οι τελευταίες διώξεις για το Εθνικό στο "Ριζοσπάστη" συνοδευόμενο με την ακόλουθη επιστολή:

Προς τους διευθύνοντας την εφημερίδα "Ριζοσπάστης"

Εδώ μέσα σαφής και απερίφραστη βρίσκεται διατυπωμένη η θέση εκείνων τούς οποίους ονομάζεται "λικβινταριστές" απέναντι στις διώξεις. Αν στις θέσεις που κατέχετε βρίσκονταν απλώς έντιμοι άνθρωποι, θα δημοσιεύατε το περιεχόμενο της επιστολής αυτής. Επειδή όμως δεν συμβαίνει τίποτε τέτοιο, γι αυτό είμαστε σχεδόν βέβαιοι ότι δεν θα το δημοσιέψετε . Ωστόσο στέλνουμε την επιστολή μας αυτή για να μείνει έστω και στο αρχείο για την ιστορία. Όσο για τη σημερινή πραχτική της πολιτική σημασία, θα τη δημοσιέψωμε μονάχοι μας, ξεσκεπάζοντας ταυτόχρονα την έσχατη πολιτική σας ανεντιμότητα.

Αθήνα 13 Δεκεμβρίου

Π. ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

* * *

Επειδή οι ψευτολενινιστές που διοικούνε το κόμμα κρατήσανε μυστικά τα πραχτικά του 3 Συνεδρίου, θα θέλαμε να γνωρίζουν όσοι ενδιαφέρονται μια λεπτομέρεια αρκετά σημαντική για την κομματική ιστορία των λεγόμενων "λικβινταριστών":

Για να διαφωτίσουμε τότε το κόμμα και την αντιπροσωπεία της Κ. Διεθνούς, σχετικά με την αληθινή αξία των απόψεων μας για την ταχτική του κόμματος πάνω στο εθνικό ζήτημα, εδηλώσαμε απερίφραστα, πως αν κάποτε η αντίδραση ανακινούσε την εκκρεμή δίκη των "αυτονομιστών", εμείς θα υπερασπίζαμε την πολιτική του Εκτάκτου Συνεδρίου του 1924, όπως ακριβώς και στις τρεις δίκες μπρός στο παγκαλικό στρατοδικείο.

Η αστική τάξη με το νέο διωγμό που άρχισε, μας δίνει την ευκαιρία να δείξουμε στην πράξη το βαθμό της ειλικρινείας που είχε η δήλωση εκείνη.

Θα υπερασπίσουμε και πάλι μπροστά στη δικαιοσύνη της ελληνικής αντίδρασης την εθνική πολιτική του 1924, όπως ακριβώς υπερασπίσαμε στα 1925 και στα 1926. Η στάση αυτή επιβάλλεται σήμερα σε κάθε κατηγορούμενο σύντροφο που ανήκει η συμπαθεί την αντιπολίτευση για τους ακόλουθους λόγους:

1. Η σημερινή νέα δίωξη, όπως και οι άλλες πρωτύτερες, έχει π ρ ό φ α σ η μόνο την κατηγορία για "απόσπαση εδαφών κλπ.", και στρέφεται γενικά ενάντια στις πολιτικές και επαγγελματικές ελευθερίες των εργατών και ενάντια στον κομμουνισμό γενικά ως ιδεολογία και ως πολιτικό κίνημα. Δεν υπάρχει τίποτα που να χωρίζει τούς πραγματικούς επαναστάτες όταν πρόκειται να αντιμετωπίσουμε τέτοιο διωγμό.

2. Η δίωξη ειδικότερα , συνδυασμένη με την εκστρατεία που γίνεται από όλα τα όργανα της κεφαλαιοκρατίας γύρω από το εθνικό ζήτημα, έχει την έννοια ότι η αντίδραση στην Ελλάδα ζητεί να απαγορέψει την εργατική τάξη να υπερασπίζεται, συνεπώς σαν διεθνιστική τάξη, τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων που ζούνε στην Ελλάδα, και πιο ειδικά την αυτοδιάθεση της μακεδονικής μειονότητας. Η γραμμή μας, ακόμη και από το 3 Συνέδριο του κόμματος, ήτανε σαφέστατα καθορισμένη στο ζήτημα αυτό. Η γραφτή δήλωση μας στο Συνέδριο ("Νέο Ξεκίνημα" σελ.23) ρητά αναγνωρίζει ότι το κόμμα οφείλει "να υπερασπίζεται την αυτοδιάθεση του μακεδονικού λαού μέχρι και του αποχωρισμού και να καταπολεμά τις συγκεκριμένες μορφές εθνικής καταπίεσης επάνω σ' αυτόν από την ελληνική μπουρζουαζία". Θα υπερασπίσουμε λοιπόν στο δικαστήριο την εθνική πολιτική του κομμουνισμού, που δεν έπαψε ποτέ να είναι πεποίθηση μας .

3. Τα όργανα της αντίδρασης ζητούνε να κερδοσκοπήσουνε επάνω στις ενδοκομματικές διαφωνίες, και σ' αυτό τα βοήθησε πολύ η ηλίθια αρθρογραφία του "ΡΙζοσπάστη" τελευταία. Η αντιπολίτευση δεν θα τους δώσει την ευκαιρία αυτή. Θα δηλώσουμε ότι οι διαφωνίες μας μέσα στο κόμμα με το αστικό κατηγορητήριο (που ζητάει να δυσφημίσει για "προδοτική" την εθνική πολιτική του Κομμουνισμού στη Ελλάδα) έχουνε μόνο τούτη σχέση:

ότι διαφωνήσαμε γύρω στο πώς είναι δυνατό καλύτερα να καταπολεμήσουμε τον εθνικισμό της ελληνικής πλουτοκρατίας, πως χτυπήσουμε την εθνική καταπίεση πάνω στις εθνικές μειονότητες και ειδικά στη μακεδονική και να διαπαιδαγωγήσουμε τις εργαζόμενες μάζες, εργατικές, προσφυγικές, αγροτικές με πνεύμα αντιεθνικιστικό , διεθνιστικό. Την επίθεση της αντίδρασης την αντιμετωπίζουμε όλοι μαζί οι προλετάριοι διεθνιστές σαν ένας άνθρωπος.

Όσο για τις διαφωνίες ταχτικής, γι' αυτές ξαναμιλούμε σαν θα κλείσουν οι δικογραφίες, τερματιστεί η δίκη και αρχίσει η εκτέλεση της οποιασδήποτε απόφασης.

Τότε θα ιδούμε τον προλεταριακό διεθνισμό ποιός τον υπερασπίζει τίμια και σωστά: ο "λικβινταρισμός" ή ο ψευτομπολσεβικισμός των λαθροβίων του "ΡΙζοσπάστη" που έσπευσαν μόλις άρχισε η δίωξη να απαρνηθούν ακόμα μια φορά επαίσχυντα την πολιτική τους; (βλ. "ΡΙζοσπάστη" 12ης Δεκέμβρη).

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΛΙΚΒΙΝΤΑΡΙΣΜΟΣ του Π.Πουλιόπουλου (1927)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Τετάρτη, 28 Νοέμβριος 2018 17:35 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 28 Νοέμβριος 2018 18:34

Αθήνα 13/12/1927

Π. ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Σ.Σ Το ίδιο έκαμε στο λόγο του και ο βουλευτής Θέος. Γι' αυτό θα μιλήσουμε σε άλλο φύλλο.

«ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ» Αρ. Φύλ. 1- Γενάρης 1928

Σελ 17 -18, Εκδ. ΟΥΤΟΠΙΑ